

Posudek diplomové práce Luboše Kučírka „Ukončení účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným“

Práci o rozsahu 49 stran odevzdal diplomant dne 21. dubna 2009. V úvodní části diplomant deklaroval, že cílem práce „není dojít k převratným záměrům, ale zároveň nepůjde o pouhou kompilaci.“ Lze souhlasit s tím, že u zvoleného tématu lze zřejmě dospět ke skutečně převratným záměrům jen obtížně. Autor však mnohdy nesplnil ani to co sliboval. Práce totiž velmi často jen parafrázuje právní úpravu a jen občas předkládá autor významnější vlastní závěry.

Téma diplomové práce není extrémně náročné na teoretické znalosti, přesto však, vyžaduje však, kromě dobré znalosti příslušné zákonné úpravy ke kvalitnímu zpracování i dobrou znalost některých souvisejících teoretických principů.

Diplomant zvolil pro diplomovou práci téma které bylo již mnohokrát zpracováno jak v časopisecké literatuře, tak v monografiích, komentářích a učebnicích. To na jedné straně znamená určitou nevýhodu, spočívající v tom, že není jednoduché zvolit nový přístup k tématu a dospět k novým dosud nepublikovaným závěrům, na druhé straně ale i výhodu neboť diplomant měl k dispozici dostatek pramenů a tedy i odborných názorů, ze kterých mohl při zpracování diplomové práce vycházet, porovnávat je, polemizovat s nimi a případně je dotáhnout k novým závěrům. Lze říci, že diplomant pracoval s literaturou sice pracoval, ne vždy však využil možností, které takový postup dává a mnohdy se spokojil pouze s konstatováním, co o problému soudí některý autor či autoři, aniž by se pokusil o závěry vlastní.

Logickou strukturu práce a její jazykovou a stylistickou úroveň považuji za ještě vyhovující, práce s poznámkovým aparátem je poměrně dobrá.

Konkrétně práci vytýkám zejména následující formulační a věcná pochybení:

- Hned na str. 4 diplomant konstatuje, že není třeba dokazovat, zda společnost s ručením omezeným je obchodní společností. To vskutku není potřebné a potřebné není, za situace, kdy obchodní zákoník obsahuje taxativní výčet obchodních společností, ani se o tom zmiňovat. Ostatně ani kdyby jej neobsahoval, stěží by bylo možné charakter společnosti s ručením omezeným „dokazovat“.
- Na str. 5 diplomant tvrdí, že ručení společníků společnosti s ručením omezeným je omezené výší částky určené k ručení.

- Na str. 6 diplomant prohlašuje, že „že samotná účast společníka na společnosti není obchodním zákoníkem stanovena, ale lze říci, že obchodní zákoník to předpokládá“ – zřejmě má na mysli osobní zapojení společníka do aktivit společnosti, ale ani o tom nelze říct, že je obchodní zákoník předpokládá.
- Na str. 16 diplomant začleňuje do partie pojednávající o „dědění po fyzických osobách“ zcela nesystémově jednu stranu textu zabývající se obecnou úpravou vypořádacího podílu v obchodních společnostech.
- Na str. 26 diplomant prohlašuje pohrůžku vyloučením za „motivaci společníka splnit svou povinnost a zároveň také sankci za případné nesplnění“.
- Na str. 27 tvrdí diplomant, že občanský zákoník vytváří legislativní zkratku „statutární orgán“.
- Na str. 38 a násl. diplomant začleňuje – poněkud nesystémově a zřejmě za účelem zvýšení počtu stran – poměrně rozsáhlé pojednání o zániku společnosti s tím, že účast společníka ve společnosti vlastně zaniká též zánikem společnosti.

Celá práce je značně popisná, jen na některých místech se diplomant pokusil o vlastní závěry. Obecně lze říci, že co do obsahu není práce rozhodně vyčerpávající odbornou analýzou zkoumaného problému, její úroveň však ještě umožňuje – při dotažení některých otázek v rámci obhajoby – její úspěšné obhájení.

Při obhajobě by se měl student zaměřit zejména na shora uvedené konkrétní připomínky.

V Praze dne 6. května 2009

JUDr. Ivana Štenglová

OPONENT